Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (sedmo vijeće)

21. lipnja 2017.*

„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije GPTech – Raniji verbalni žigovi Europske unije GP JOULE – Nepodnošenje Odjelu za prigovore dokaza o ovlasti za podnošenje prigovora – Podnošenje dokaza prvi put pred žalbenim vijećem – Neuzimanje u obzir – Diskrecijska ovlast žalbenog vijeća – Okolnosti koje ne dopuštaju uzimanje u obzir novih ili dodatnih dokaza – Članak 76. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 – Pravilo 17. stavak 4., pravilo 19. stavak 2., pravilo 20. stavak 1. i pravilo 50. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 2868/95“

U predmetu T-235/16,

GP Joule PV GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Reußenkögeu (Njemačka), koji zastupa F. Döring, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa E. Zaera Cuadrado, u svojstvu agenta,

tuženik,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a bila je

Green Power Technologies, SL, sa sjedištem u Bollullosu de la Mitación (Španjolska),

povodom tužbe protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. veljače 2016. (predmet R 848/2015-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava GP Joule PV i Green Power Technologies,

OPĆI SUD (sedmo vijeće)

u sastavu: V. Tomljenović, predsjednica, A. Marcoulli i A. Kornezov (izvjestitelj), suci,

tajnik: E. Coulon,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 10. svibnja 2016.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 29. srpnja 2016.,

uzimajući u obzir izmjenu sastava vijeća Općeg suda,

* Jezik postupka: engleski

uzimajući u obzir novu dodjelu predmeta sedmom vijeću i novom sucu izvjestitelju,

uzimajući u obzir da glavne stranke nisu podnijele zahtjev za zakazivanje ročišta u roku od tri tjedna od kada su stranke obaviještene o zatvaranju pisanog dijela postupka i da je stoga odlučeno, u skladu s člankom 106. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda, da se odluka donese bez provođenja usmenog dijela postupka,

donosi sljedeću

Presudu [1]

[*omissis*]

Zahtjevi stranaka

15 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— izmijeni osporavanu odluku i odbije registraciju prijavljenog žiga;

— podredno, poništi pobijanu odluku;

16 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:

— odbije tužbu;

— naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

[*omissis*]

Zahtjev za poništenje pobijane odluke

23 Tužitelj u prilog svojoj tužbi za poništenje pobijane odluke u bitnom ističe dva tužbena razloga. Prvi tužbeni razlog temelji se na pogrešnoj primjeni pravila kojima je uređen postupak povodom prigovora dok se, drugi, temelji na pogrešnoj primjeni pravila 50. stavka 1. Uredbe br. 2868/95 i članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.

[*omissis*]

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj primjeni pravila 50. stavka 1. trećeg podstavka Uredbe br. 2868/95 i članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009

[*omissis*]

1 — Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

39 Valja najprije podsjetiti da pravilo 50. stavak 1. treći podstavak Uredbe br. 2868/95 predviđa „[a]ko je žalba uložena protiv odluke Odjela za prigovore, žalbeno vijeće ograničuje svoje ispitivanje žalbe na činjenice i dokaze podnesene u roku koji odredi Odjel za prigovore sukladno s uredbom i ovim pravilima, osim ako žalbeno vijeće smatra da se u obzir trebaju uzeti dodatne i dopunske činjenice i dokazi sukladno s člankom [76. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009]”.

40 Članak 76. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 određuje da EUIPO ne mora uzeti u obzir činjenice ili dokaze koje stranke nisu pravodobno podnijele.

41 Stoga, Uredbom br. 207/2009 izričito je predviđeno da žalbeno vijeće prilikom ispitivanja žalbe uložene protiv odluke Odjela za prigovore ima diskrecijsku ovlast, na temelju pravila 50. stavka 1. trećeg podstavka Uredbe br. 2868/95 i članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009, odlučiti hoće li uzeti u obzir dodatne ili dopunske činjenice i dokaze koji nisu predočeni u roku koji je odredio Odjel za prigovore (presude od 3. listopada 2013., Rintisch/OHIM, C-122/12 P, EU:C:2013:628, t. 33., od 3. listopada 2013., Rintisch/OHIM, C-120/12 P, EU:C:2013:638, t. 32. i od 3. listopada 2013., Rintisch/OHIM, C-121/12 P, EU:C:2013:639, t. 33.).

42 U tom pogledu, Sud je već imao prilike navesti da se verzija na francuskom jeziku pravila 50. stavka 1. trećeg podstavka Uredbe br. 2868/95 razlikuje od verzija na španjolskom, njemačkom i engleskom jeziku s obzirom na jedan bitan element. Naime, dok potonje verzije predviđaju da žalbeno vijeće može uzeti u obzir samo „dodatne i dopunske” činjenice i dokaze, francuska jezična verzija te iste činjenice i dokaze kvalificira kao „nove ili dodatne” (presuda od 21. srpnja 2016., EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, t. 23.).

43 Temeljeći svoju odluku na općem sustavu i svrsi uredbe čiji je ta uredba dio i, osobito, na članku 76. stavku 2. Uredbe br. 207/2009, koji je pravni temelj pravila 50. stavka 1. Uredbe br. 2868/95, Sud je, u odnosu na dokaz o uporabi žiga, zaključio da kada u roku koji EUIPO propisuje nije podnesen nikakav dokaz u tom pogledu, potonji mora po službenoj dužnosti odbaciti prigovor. Suprotno tomu, kad su dokazi podneseni u roku koji EUIPO propisuje, moguće je podnijeti dodatne dokaze (vidjeti presudu od 21. srpnja 2016., EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, t. 24. do 26. i navedenu susku praksu).

44 Sud je naglasio da isto tumačenje članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009 valja primijeniti na dokaz o postojanju, valjanosti i opsegu zaštite žiga, s obzirom na to da spomenuta odredba sadržava pravilo koje ima horizontalnu ulogu u sustavu spomenute uredbe zato što se primjenjuje neovisno o prirodi dotičnog postupka. Iz toga slijedi da se pravilo 50. Uredbe br. 2868/95 ne može tumačiti na način da proširuje diskrecijske ovlasti žalbenog vijeća na nove dokaze (presuda od 21. srpnja 2016., EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, t. 27.), već samo na dokazima nazvanim „dodatnima” ili „dopunskima” koji dopunjuju relevantne dokaze podnesene u određenom roku (vidjeti presudu od 11. prosinca 2014., CEDC International/OHIM – Underberg (Oblik vlati trave u boci), T-235/12, EU:T:2014:1058, t. 89. i navedenu sudsku praksu).

45 Stoga, valja utvrditi može li se izjava od 15. srpnja 2015., koja je prvi put iznesena pred žalbenim vijećem, kvalificirati kao „dodatan” ili „dopunski” dokaz u smislu pravila 50. stavka 1. trećeg podstavka Uredbe br. 2868/95 i članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009, kako su tumačeni u sudskoj praksi navedenoj u točkama 41. do 44.

46 Nije sporno da tužitelj nije dostavio niti jedan dokaz o tome da ima ovlast u smislu pravila 19. stavka 2. Uredbe br. 2868/95 ni u određenom roku ni poslije u postupku pred Odjelom za prigovore, i to usprkos tome što ga je, kao što je to navedeno u točki 6. ove presude, EUIPO jasno obavijestio da mora dostaviti dokumente kako bi dokazao, s jedne strane, svoje svojstvo stjecatelja licencije i, s druge, da mu je nositelj ranijih žigova dopustio podnošenje prigovora. Također, među strankama nije sporno da izdavanje licencije u odnosu na ranije žigove nije bilo, sukladno članku 22. Uredbe br. 207/2009, upisano u registar EUIPO-a.

47 Osim toga, navodi sadržani u očitovanjima od 20. veljače 2015., prema kojima je tužitelj bio stjecatelj isključive licencije nositelja ranijih žigova, predstavljaju samo običnu tvrdnju, koja nije potkrijepljena dokazom. U tim se okolnostima izjavu od 15. srpnja 2015. ne može smatrati „dodatnim" ili „dopunskim" dokazom koji dopunjuje dokaze koje je tužitelj već podnio.

48 U odnosu na tužiteljev argument prema kojemu njegovo ovlaštenje za podnošenje prigovora očito proizlazi iz činjenice da je njegovo ime bilo istovjetno imenu sadržanom u ranijim žigovima na kojima se prigovor temelji, dovoljno je navesti, kao što je to naveo i EUIPO, da ta okolnost ne dopušta pretpostavku da je tužitelj imao ovlaštenje. Sama činjenica da se znak podudara, u cijelosti ili djelomično, s imenom poduzetnika može biti uzrokovana različitim okolnostima u trgovačkom prometu te, očito, ne može nadomjestiti dokument koji ima dokaznu snagu, poput ugovora o licenciji, kojim se dokazuje svojstvo stjecatelja licencije i doseg njegovih prava. U tom pogledu, prava stjecatelja licencije mogu biti predmetom različitih ograničenja, koja se osobito odnose na proizvode i usluge koje su predmet odnosne licencije, na područje za koje je licencija izdana i na uvjete odobrenja za podnošenje prigovora.

49 Stoga je žalbeno vijeće pravilno zaključilo da se izjava od 15. srpnja 2015. ne može kvalificirati kao „dodatan" ili „dopunski" dokaz te da se, slijedom toga, ne može uzeti u obzir na temelju pravila 50. stavka 1. trećeg podstavka Uredbe br. 2868/95 i članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009 kako su tumačeni u sudskoj praksi navedenoj u točkama 41. do 44.

50 Zato tužiteljev drugi tužbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

[*omissis*]

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (sedmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Nalaže se društvu GP Joule PV GmbH & Co. KG snošenje troškova.

Tomljenović Marcoulli Kornezov

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 21. lipnja 2017.

Potpisi